

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **T. W.,**
bytem ,
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem,
sídlem Legerova 148, Kolín,

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy,**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2020, č.j. 141/2020-160-SPR/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 31. 10. 2019, č.j. MHMP 2207237/2019/Čer, jímž byl žalobce uznán vinným z porušení § 118b odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

silničním provozu“). Za spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 2 zákona o silničním provozu byla žalobci podle § 125c odst. 5 písm. d) a odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, jelikož dne 16. 8. 2019 řídil motorové vozidlo, přestože mu byl dne 20. 2. 2019 zadržen řidičský průkaz.

2. Žalobce namítá neprokázání materiálních znaků přestupku, neboť je nutné rozlišovat, zda se jedná o řidiče, který řídí bez příslušné skupiny oprávnění, jejímž držitelem nikdy nebyl, tudíž nesplnil zákonem stanovenou požadavky pro vydání dané skupiny oprávnění (zákonem předepsaná zkouška z odborné způsobilosti, zdravotní způsobilost) a situaci, kdy řidič nepozbyl řidičské oprávnění a v dané chvíli je způsobilý pro řízení motorového vozidla. Žalobce byl držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění, nelze u něj předpokládat zásadní narušení veřejného zájmu, jak dovodil žalovaný, neboť žalobce v minulosti prokázal, že je osobou způsobilou k držení řidičského oprávnění a v době, kdy mělo dojít ke spáchání přestupku, byl držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění. Nemohl jakkoli narušit veřejný zájem a svým jednáním ohrožovat účastníky silničního provozu, neboť oplývá značnými zkušenostmi s řízením motorových vozidel. Žalobce naplnil pouze formální znaky přestupkového jednání. Jakkoli naplněním formálních znaků přestupku dochází také k naplnění znaků přestupku materiálních, je za předpokladu existence *zvláštních okolností případu* možné nenaplnění materiálních znaků přestupku. Odvolací správní orgán sice uvádí, že žádné zvláštní okolnosti neshledal, ovšem neuvádí explicitně, o jaké zvláštní okolnosti by se mělo jednat a ani konkrétně nevyvrátil, že k těmto okolnostem nedošlo. Žalobce má za to, že k naplnění zvláštních okolností případu došlo, neboť jednáním neohrožoval účastníky silničního provozu. Dále žalobce namítl nestandardní dobu projednání, jestliže žalovaný v jiných věcech obvykle rozhoduje po lhůtě 1 roku.
3. Žalobce navrhl zamítnutí žaloby.
4. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále jen “s. ř. s.”). Při přezkoumávání vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
5. Ohledně nenaplnění materiálních znaků přestupku žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 137/2011 – 52, o případu, ve které přestupce dočasně pozbyl řidičské oprávnění a řídil motorové vozidlo v době, kdy již držitelem opět byl, nicméně řidičský průkaz mu nebyl doposud vrácen, tedy zcela odlišnou situací, neboť v nyní posuzované věci žalobce netvrdí, že byl držitelem řidičského průkazu. Žalobce netvrdí zvláštní okolnosti, které by vyloučily zásadu, že naplněním formálních znaků přestupku dochází k naplnění materiálních znaků přestupku. Skutková podstata přestupku Dle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 2 zákona o silničním provozu se *fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a byl jí zadržen řidičský průkaz podle § 118b odst. 1*. Řízení motorového vozidla osobou, která v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) není držitelem příslušného řidičského oprávnění, je jiným přestupkem (§ 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu). Žalobní námitky tak nesměřují ve svém důsledku proti úvaze správního orgánu, ale proti znění zákona. Zákonodárce výslovně stanovil, že řízení vozidla během zadržení řidičského průkazu je protiprávním jednáním, přestupkem, aniž by okolnost způsobilosti řídit bezpečně vozidlo bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

relevantní okolností. Odnětí řidičského průkazu předpokládá, že řidič byl dříve držitel řidičského průkazu, tudíž argumentace nezpůsobilostí „zkušeného řidiče“ ohrozit jiné účastníky silničního provozu je nepřipustnou tautologií. Ohrožení veřejného zájmu u přestupku § 125c odst. 1 písm. e) bodu 2 zákona o silničním provozu nespočívá v ohrožení účastníků silničního provozu neznalostí pravidel silničního provozu nebo nedostatkem dovedností řídit motorové vozidlo, ale absencí řidiče respektovat uložený trest, kdy k odnětí řidičského průkazu dochází pouze v zákonem stanovených případech, obvykle souvisejících právě s provozem motorových vozidel, v případě žalobce jízdy pod vlivem alkoholu. O přítomnosti ohrožení veřejného zájmu (respektovat rozhodnutím uložená omezení) tak nejsou u žalobce žádné pochybnosti.

6. Žalovaný k námitce absence materiálního znaku přestupku, uvedl, že žalobce vědomě porušil povinnost vyplývající z institutu zadržení řidičského průkazu, tedy že v této době není oprávněn k řízení motorových vozidel. Předběžné zadržení řidičského průkazu je preventivním opatřením k ochraně veřejného zájmu pro situace, které byly vyhodnoceny jako natolik závažné, že takový postup i bez dalšího a při pouhém podezření ze spáchání přestupku, odůvodňují, a to s ohledem na ochranu veřejného zájmu spočívajícím v bezpečnosti silničního provozu. Proto nezbyvá než uzavřít, že při porušení povinnosti, kdy při zadržení řidičského průkazu odvolatel není oprávněn řídit motorové vozidlo, k čemuž bylo přistoupeno z důvodu podezření ze spáchání jiného závažného přestupku, zcela jistě materiální znak přestupku neabsentuje, když odvolatel opakovaně a bez dopadu výchovného charakteru takového institutu ohrožuje zájem chráněný zákonem. Dále se vypořádal s nepříhodným odkazem žalobce na rozsudek NSS. Takové odůvodnění soud považuje za dostatečné a přesvědčivé. Žalobce netvrdil žádné zvláštní okolnosti, které by naplnění materiálních znaků přestupku, a ani nijak nevyplynuly z okolností jednání žalobce. Žalovaný nebyl povinen se explicitně vypořádat s absencí zvláštních okolností jinak vylučujících naplnění materiální stranku přestupku, jestliže jejich přítomnost objektivně dána nebyla a žalobce nic konkrétního netvrdil.
7. Ze žaloby lze dovodit, že žalobce namítá, že o jeho odvolání bylo rozhodnuto příliš rychle oproti jiným případům a z toho dovozuje podjatost úředních osob a porušení zásady rovnosti. O odvolání žalobce bylo rozhodnuto do 4 měsíců. I kdyby žalovaný rozhodoval o jiných přestupcích ve lhůtách delších, nezakládala by taková okolnost legitimní očekávání žalobce ve smyslu delšího projednání věci. Kromě zjevně nepravdivé argumentace žalobce o „projednání“ odvolání po uplynutí prekluzivní lhůty soud nespatřuje újmu žalobce v tom, že o jeho odvolání bylo rozhodnuto případně rychleji, než v jiných přestupcích. Pokud by rychlost řízení měla vliv na kvalitu rozhodnutí, měl takové případné vady žalobce účinně napadnout v řízení soudním, což žalobce neučinil a jeho právní zástupce opakuje shodné paušální námitky jako v jiných věcech. Rovnost účastníků nelze zaměňovat se shodnou délkou řízení nenárokové povahy, přičemž rychlost řízení je obecně ve prospěch účastníka a nikoli naopak, jak namítá žalobce. Účastníku řízení nevzniká právo na marné uplynutí prekluzivní lhůty nebo na nezahájení řízení o přestupku. Z téhož důvodu nelze účinně namítat podjatost úředních osob, jestliže postupují v souladu se zákonem. Žalobce nesespecifikoval nevhodnou část odůvodnění nad běžný rámec obsahu, z obsahu odůvodnění je patrné, že se jedná o část : *Nad rámec k námitkám odvolatele uvádí odvolací správní orgán, že předložené odvolací námitky jsou mu ve spojení s osobou zmocněnce odvolatele známy, neboť totožně jako jsou uváděny zde, předkládá zmocněnec odvolatele více méně v takto obecné rovině opakovaně v řízení o přestupcích týkajících se porušením zákona o silničním provozu na různých stupních řízení. Tudíž není s podivem, že tímto způsobem uplatňované námitky nejsou přiléhavé na věc a neobstojí.* Soud má za to, že hodnocení v závěru nepřekračuje přípustnou míru,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

zejména pokud je východisko žalovaného příhodné. Námitku absence materiální stránky zástupce žalobce používá setrvale, aniž by obvykle byly dány předpoklady pro jejich do úvahy připadající aplikovatelnost. Nelze poté vytýkat správnímu orgánu, že překročí určitý rámec zdrženlivosti a přistoupí i k hodnocení právního zástupce účastníka.

8. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl pro nedůvodnost.
9. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěšný nebyl, náhrada nákladů řízení mu proto nenáleží. Žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 18. 8. 2022

Mgr. Kamil Tojner v. r.

soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.